

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **mal. N. K.**, nar. X., bývajúcej v M., zastúpenej zákonnými zástupcami matkou T. K. a otcom R. K., bývajúcimi v M., proti žalovanému **V. K.**, bývajúcemu v M., zastúpenému JUDr. J. Z., advokátkou so sídlom v K., za účasti S. so sídlom v B., ako vedľajšej účastníčky na strane žalovaného, **o náhradu škody z ublíženia na zdraví**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 9 C 111/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. marca 2009 sp. zn. 2 Co 180/2007 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 12. septembra 2006 č.k. 9 C 111/2003-159 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi do rúk jej rodičov sumu 940 800,-- Sk (31 228,84 EUR) do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť jej náhradu trov konania 179 430,-- Sk (5 955,98 EUR) do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok rozsudku vo veci samej odôvodnil výsledkami vykonaného dokazovania, z ktorého vyvodil záver o opodstatnenosti žalobkyňou uplatneného nároku na náhradu škody vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia za poškodenie zdravia utrpené v dôsledku dopravnej nehody zavinenej žalovaným.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd na odvolanie žalovaného a vedľajšej účastníčky rozsudkom z 19. marca 2009 sp. zn. 2 Co 180/2007 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi

15 136,40 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zmenu prvostupňového rozsudku odôvodnil tým, že za primeranú výšku náhrady škody treba považovať ním prisúdenú sumu.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Dovolaním napadol výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 15 136,40 EUR. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom.

Žalobkyňa sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadrila.

Vedľajšia účastníčka vyslovila s dovolaním súhlas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu v zmysle cit. ust. § 238 ods. 1 O.s.p. je založená na rozdielnosti (nesúhlasnosti) rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvého stupňa. O nesúhlasné rozsudky ide vtedy, ak okolnosti významné pre rozhodnutie veci boli posúdené oboma súdmi rozdielne tak, že práva a povinnosti stanovené účastníkom sú podľa záverov týchto rozsudkov odlišné. Odlišnosťou sa pritom nemyslí rozdielne právne posúdenie, pokiaľ nemalo vplyv na obsah práv a povinností účastníkov, ale iba taký záver, ktorý rozdielne konštituuje alebo deklaruje práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, nie je podstatné, či odvolací súd formálne rozhodol podľa § 219 alebo či postupoval podľa ustanovenia § 220 O.s.p. Rozhodujúci je obsahový vzťah rozsudkov súdov oboch stupňov v tom, ako rozdielne posúdili práva a povinnosti v právnych vzťahoch účastníkov konania. Významným nie je ani to, ako odvolací súd formuloval výrok svojho rozsudku, či ho napríklad formálne označil ako zmeňujúci, hoci v skutočnosti ide o potvrdzujúci rozsudok.

Z porovnania výrokových častí rozsudkov súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu v predmetnej veci a z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, že napriek použitej formulácii o zmene rozsudku súdu prvého stupňa, je rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 15 136,40 EUR potvrdzujúcim a zmeňujúcim je len v časti, v ktorej bola žaloba vo zvyšku, t.j. nad uvedenú sumu do sumy 31 228,84 EUR (priznanej súdom prvého stupňa) zamietnutá.

Prípustnosť dovolania účastníka proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p. So zreteľom na skutočnosť, že rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci, dovolanie podľa § 238 ods. 2 neprichádza do úvahy. Keďže vo výroku napadnutého rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúcej z tohto zákonného ustanovenia.

So zreteľom na uvedené dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2010

JUDr. Rudolf Č i r č , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Bc. Daniela Pekajová